

21 Ca 145/93

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Gertrudou
S i e j o v o u v právní věci navrhovatele Lubomíra B [REDACTED]
[REDACTED], bytem [REDACTED], proti
odpůrci České správě sociálního zabezpečení v Praze, o invalid-
ní důchod,

t a k t o :

Rozhodnutí odpůrce ze dne 6. července 1992 číslo
[REDACTED] se p o t v r z u j e .

Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů
řízení.

O d ů v o d n ě n í

Rozhodnutím ze dne 6. července 1992 číslo [REDACTED]
zamítl odpůrce žádost navrhovatele o invalidní důchod podle
§ 29 odst. 2 zákona č.100/88 Sb. s odůvodněním, že podle

posudku posudkové komise Okresní správy sociálního zabezpečení v Bruntále není navrhovatel invalidní a invalidní důchod mu proto nenáleží.

Navrhovatel s tímto rozhodnutím nesouhlasil a ve včas podaném oprávněném prostředku poukazoval na to, že je ve stavu pracovní neschopnosti od 26. června 1991, chodí o holi, nemůže pracovat jako zedník a proto mu invalidní důchod náleží.

Odpůrce navrhoval potvrzení napadeného rozhodnutí.

Z výpovědi navrhovatele jako účastníka řízení bylo zjištěno, že se vyučil zedníkem a pracoval od doby vyučení až do roku 1991 jako zedník u Okresního stavebního podniku. Pracovní poměr rozvázal proto, že měl v úmyslu pracovat jako soukromník. Dne 26. června 1991 utrpěl úraz, přičemž kromě poúrazových následků jinými onemocněními netrpí. Navrhovatel poukazoval na to, že je stále veden u úřadu práce, avšak úřad práce mu až dosud žádného zaměstnání nenabídl.

Pro přezkoumání řízení zdravotní stav navrhovatele a jeho pracovní způsobilost posoudila dne 1. dubna 1993 posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky v Ostravě. Z tohoto posudku krajský soud zjistil, že navrhovatel se vyučil zedníkem a pracoval do května 1991 u Okresního stavebního podniku v Bruntále jako zedník. Průměrný měsíční výdělek podle sdělení odpůrce činí 3.020,- Kč, z čehož dvě třetiny jsou 2.013,- Kč. Navrhovatel utrpěl dne 26. června 1991 úraz pádem do výtahové šachty. Posudková komise prostudovala zdravotnickou dokumentaci navrhovatele a navrhovatel byl pro přezkoumání řízení nově vyšetřen na ortopedickém oddělení Městské nemocnice v Ostravě-Porubě. Posudková komise v posudku uvádí, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav u navrhovatele je představován poúrazovými následky úrazu, kterémuž došlo 26. června 1991. Při tomto úrazu došlo ke zlomenině pravé kosti pažní. Úraz je zhojen s omezením hybnosti v hleznu a degenerativní změny v hlezenním kloubu dosud nebyly zjištěny. Úraz je zhojen s malým funkčním omezením, které však vylučuje jakoukoliv dlouhodobou chůzi, zvláště v nerovném terénu. Navrhovatel je neschopen vykonávat dosavadní zaměstnání zedníka, je však schopen obsluhovat stavební výtahy a nížačky, je schopen pracovat v drobné stavební údržbě a věk i intelekt navrhovateli umožňuje zvýšení kvalifikace, například pro výkon práce řidiče tranvaje, trolejbusu, nebo pro výkon práce při obsluze výměníku plynové nebo olejové kotelny. Navrhovatel je schopen tato doporučená zaměstnání vykonávat bez nebezpečí zhoršování zdravotního stavu a je schopen docházet do zaměstnání a dojíždět prostředky hromadné

dopravy. Posudková komise dospěla k závěru, že navrhovatel není invalidní podle § 29 odst. 2 zákona č. 100/88 Sb. a není ani částečně invalidní podle § 37 odst. 2,3 zákona č. 100/88 Sb. ve znění zákona č. 37/93 Sb. a zjištěný zdravotní stav mu značně neztěžuje obecné životní podmínky.

V posudkovém spise navrhovatele je založena závěrečná zpráva o vyšetření navrhovatele ortopedem Radinem Š [REDAKCE] ze dne 18. prosince 1992 se závěrem, že funkční nález je dobrý, je nutné vyloučit práci v terénu, jinak je práce schopen.

V daném případě jde o nárok na důchod podmíněný zdravotním stavem navrhovatele a rozhodnutí soudu proto závisí především na jeho odborném lékařském posouzení, neboť jde o posouzení skutečností, k nimž je třeba odborných znalostí z oboru zdravotnictví (§ 127 odst. 1 o.s.ř.). Zdravotní stav navrhovatele a jeho pracovní způsobilost posoudila podle § 4 odst. 2 zákona ČNR č. 582/91 Sb. posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky v Ostravě, která posudek podala poté, kdy prostudovala úplnou zdravotnickou dokumentaci navrhovatele a navrhovatel byl nově vyšetřen na ortopedickém oddělení. Posudková komise zjistila, že zdravotní stav navrhovatele je dlouhodobě nepříznivý a to v souvislosti s úrazem, k němuž došlo 26. června 1991. Pro poúrazové následky není navrhovatel schopen vykonávat dosavadní zaměstnání zedníka, neboť není schopen konat zaměstnání, které vyžaduje dlouhodobou chůzi, zvláště v nerovném terénu. Navrhovatel však se svým zbylým pracovním potenciálem je schopen konat práci při drobné stavební údržbě, je schopen obsluhovat stavební výtahy a míchačky a jeho věk i intelekt mu umožňuje, aby se rekvalifikoval pro výkon práce řidiče tramvaje nebo trolejbusu, může pracovat například jako obsluha výměníku, jako obsluha plynové nebo olejové kotelny. Tato zaměstnání je schopen vykonávat v plném pracovním úvazku bez nebezpečí zhoršování zdravotního stavu a pro výkon těchto doporučených zaměstnání mu není potřebné vytvářet zcela mimořádné podmínky. Navrhovatel proto nesplňuje podmínky pro přiznání plného invalidního důchodu ve smyslu § 29 odst. 2 zákona č. 100/88 Sb.

Navrhovatel však není ani částečně invalidní ve smyslu § 37 odst. 2 zákona č. 100/88 Sb. ve znění zákona č. 37/93 Sb., neboť při svém dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu je schopen vykonávat doporučená zaměstnání, aniž u něho dojde k podstatnému poklesu výdělku. K podstatnému poklesu výdělku u navrhovatele by došlo v případě, že by byl schopen vykonávat zaměstnání jen takového druhu, při jejichž výkonu by si vydělal méně než 2.013,- Kč, což jsou dvě třetiny jeho průměrného měsíčního výdělku, sděleného odpůrcem. S ohledem na stanovenou

minimální mzdu 2.200,- Kč by navrhovatel byl schopen při kterémkoliv z doporučených zaměstnání tuto částku vlastní prací získat. Navrhovatel není částečně invalidní ani podle § 37 odst. 3 citovaného zákona, neboť zjištěný zdravotní stav navrhovateli značně neztěžuje obecné životní podmínky.

Posudek posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky v Ostravě považuje krajský soud za úplný a přesvědčivý, neboť v posudku se komise zabývala všemi navrhovatelem uváděnými potíženími a podrobně se zabývala vlivem nepříznivého zdravotního stavu navrhovatele na jeho dochovanou pracovní schopnost. Zabývala se i vlivem doporučených vhodných zaměstnání na zdravotní stav navrhovatele i otázkou podstatného poklesu výdělku. Posudková komise též zhodnotila nález z vyšetření navrhovatele na ortopedickém oddělení.

Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem a po zhodnocení provedených důkazů podle zásad uvedených v § 132 o.s.ř. považuje krajský soud rozhodnutí odpůrce ze dne 6. července 1992 za věcně správné a proto bylo toto rozhodnutí potvrzeno.

Náklady řízení účastníkům nebyly přiznány a sice navrhovateli podle § 250 písm. k) odst. 1 o.s.ř., neboť navrhovatel nebyl v tomto řízení úspěšný a odpůrce nemá nárok na náhradu nákladů řízení podle § 125 odst. 1 zákona č. 100/88 Sb.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí je možno podat odvolání
----- do 15 dnů od jeho doručení ve dvojím vyhotovení
k Vrchnímu soudu v Praze, prostřednictvím
krajského soudu v Ostravě.

Krajský soud v Ostravě

dne 14. května 1993

Za správnost vyhotovení:

JUDr. Gertruda SIEJOVÁ, v.r.

hoda

